

Japánban nagy hangsúlyt fektetnek az etiketre és a bánásmódra. Ezt a megszólításokban is érezni. A japán nyelvben nem csak annyi van, hogy Uram és Hölygem, ennél sokkal komplikáltabb és tagoltabb.

A sokrétegűség miatt más nyelvek nem képesek szó szerint visszaadni a japán ragokat, ezért ezeket sokszor megtartják.

Hasonlóan a magyar nyelvhez itt is mást és mást jelent, hogyha valakit a keresztnév vagy a család nevével szólítanak. A keresztnévvel való megszólítás csak olyanok között illendő, akik szoros személyi kapcsolatban állnak. Egyenesen illetlenség és neveletlenség valakit, akit alig vagy egyáltalán nem ismersz, azt a keresztnévvel szólítani.

Legtöbbször a nevek után ragokat illesztenek. A rangokat (akár katonait) is ezek a ragok alapján azonosíthatjuk be.

-chan (ちゃん)

Aranyosító szó. Főleg kisgyermekek között és szerelmespárok használják. A kisgyermekek még nem tudják normálisan kiejteni a -san szót és ezért mondják a -chant. Néhány animében lehet hallani a -chama kifejezést is. Előfordul, hogy óvodai barátok, akiknek idősebb korukra megmaradt a barátsága -channal szólítják egymást. Ritkán a lányok használják a -kun helyett.

-dono (殿)

Manapság már ritka megszólítás, amely nagy tiszteletet szimbolizál, és a kormánytagokat szólítják meg így. Eredetileg egy nemesi udvart jelölt, később a nemességet.

-hakase (博士)

Hasonló a Dr. címhez.

-kun (君)

Normál megszólítás a fiatal fiúknál és a felnőtteknél, akik már egy ideje jól ismerik egymást. A tanárok is így szólítják meg a diákokat, de akkor a családi névvel együtt.

-sama (様)

Szó szerint jelenést/külsőt jelent. Az alkalmazottak használják a vásárlók, vagy igen magas rangú személyiségek megszólítására. Használják még istenek és istenített emberek nevei után. A -sant a -samából származtatták. Levelezésnél mindig a címzettet -sama raggal illetik.

-san (さん)

Főleg a családi neveknel használják. Az Úr megfelelője. A normál megszólítás felnőttek között, akik nem ismerik egymást, vagy munkahelyi viszonyban vannak egymással.

-senpai (先輩)

Ez a felsőbb osztályokba tartozó iskolatársak megszólítása.

-kōhai (後輩)

Az alacsonyabb osztályokba tartozó iskolatársak megszólítására használják, de nagyon ritkán.

-sensei (先生)

A tanulók használják a tanáraik megszólítására, de használják még a főnökök megszólítására, vagy olyan kollégákat hívnak így, akiknek több tapasztalatuk van, és akitől még tudnak tanulni. Csak a családi nevekkel együtt használják, még a páciensek is így hívják az orvosait.

Bemutatkozásnál nem szabad ragot tenni a saját neved után.

A ragokat nem csak igazi nevekkkel együtt használják: „minna” japánban mindent, mindenkit jelent. Egy beszédnél a közönséget minna-sannak szólítanak. A rokonokat is különböző módon lehet szólítani: így az onee-chan és onee-san mindkettő lány testvért jelent, de más fajta viszont mutat közöttük.

Néha a megszólításoknál nem neveket használnak, hanem rangokat és nem tesznek utána ragokat. A miniszttert koizumi sōri-nak nevezzük, vagy a hadseregben egy egységen belül az elől járókat rangjuk szerint szólítják meg, például teitoku admirálist jelent, vagy kancho kapitányt jelent.

By: Szotyí és Nesreca